Versos de juny 2022

Des de la meva cabana, ja que som al mes de juny
prenc la gaita com Déu mana
com qui pren la falç al puny
i em disposo a dir la meva,
com a Gaiter del Calders
novament i sense treva,
fent-vos una arenga més.

«... A la llengua que ressona
des de l'Ebre al Pirineu
te l'ofeguen a la trona
i te l'esborren arreu;
ni pel testament és bona
per dar al món l'últim adeu.
Dels palaus arraconada,
de l'escola fuetejada,
ja només te l'han deixada
per encomanar-te a Déu.

Això és viure en agonia
com colom entre esparvers;
afanyar el pa cada dia
perquè el mengin forasters!
On girar-te, pàtria mia,

que no et surtin bandolers?
De ton temps que ruïneja
tens que fer-ne una neteja...
Via fora, vergasseja
tot l'eixam de mercaders!

Si abatuda i maltractada
per enganys i desamors,
dels palaus et veus llançada
i escarnida de les corts,
i t'ajeus fastiguejada
de fer prèdiques als sords;
Si ja tot et desempara,
fes sentir ta veu de mare;
cerca els fills i diga'ls «Ara!...
Llamp de Déu, no som pas bords!».

Francesc Matheu això deia
i escrivia enfurismat
defensant la nostra terra
l'any vint del segle passat.
D'això fa cent anys i encara
persistim en el combat
de fer valer nostra llengua
a l'escola i al jutjat,
en el lleure i els *mass media*
amb tota normalitat.
RECLAMEM doncs, com pertoca,
a la Generalitat
que defensi a tota ultrança
els anhels de llibertat
d'un dels vells pobles d'Europa
enfront del mal veïnat
que vol fer de Catalunya
un país colonitzat.